

Sångpostillan - Artonde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-08-20
Senast uppdaterad 2017-10-08

Artonde söndagen efter Trefaldighet

Att lyssna i tro

Tredje årgångens läsningar:

GT-text: Ordspråksboken 8:32-36
Epistel: Apostlagärningarna 5:27-29
Evangelium: Matteus 13:44-46
Psaltarpsalm: 19:8-15

Dagens bön:

Barmhärtige Gud,
som ger oss kraft att lyda din vilja,
vägled oss med din Ande,
så att din kärlek kan växa i våra hjärtan
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Artonde söndagen efter Trefaldighet vill hjälpa oss att lyssna i tro. Jesus hade en stor förmåga att få folk att lyssna. När han vill säga något om himmelriket berättar han om två skattfinnare. Öron, ögon, mun bara öppnar sig på människor när Jesus talar. Om som hände då kan hända nu. Så var idag öppen för himmelska överraskningar.

När vi lyssnar i tro kan vi sjunga in budskapet i oss med hjälp av orden från Psaltaren 23. Herren är min Herde, ingenting skall fattas mig.

Predikans text: Matteus 13:44-46

Jesus sade: ”Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern. Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla, går han och säljer allt han äger och köper den.”

Här finns fem scener i texten som vi ska stanna till vid.

Scen 1 - skattletaren

Kan du se jordbruksarbetaren som går och hackar i åkern? Ryggen är böjd. Muskelnarna värker. Han är trött. Mycket trött. Vi hör hur han går och muttrar för sig själv: Dumma, fördömda åker! Dumma fördömda åker!

Varje gång hackan slår till i någon sten hugger det till i hans rygg. Dumma, fördömda åker! Kan du se dig själv i honom? Du går och hackar och har tråkigt. Dag ut och dag in detsamma. Och gång på gång stöter ditt livs plog på motstånd. Du får hårda törnar som skakar dig. Saker och ting händer som gör dig ledsen. Människor ser ned på dig. Du kolliderar med dem. Meningslösa stenar rullar fram i din väg. Dumma, fördömda åker!

Kan du se framför dig mannen som söker efter dyrbara pärlor på basarkvarteren i någon österländsk stad? Kan du se dig själv i honom? Det är du som jagar efter lycka. Det är du som letar på Supermarket och Domus och Magnum. Pärlorna är prylarna som du vill ha. Bara jag fick det och det ... Ibland föraktar du prylsamlare, dessa pryletärer, de som bara vill ha och ha. Du föraktar dem därför att du kanske föraktar dig själv.

Den ene skattletaren, han som gick och hackade i jorden, han var egentligen inte någon skattletare. Han väntade sig ingenting. Han bara drabbades av det Övåntade.

Den andre skattletaren anade att det finns en dyrbar pärla någonstans. Han sökte och letade och tittade. Plötsligt en dag drabbades han av det Våntade.

Kan du se dem som står framför Jesus, när han säger detta? De lyssnar spänt. Munnen halvöppen. En ny glans i ögonen. En skatt som man hittar. En dyrbar pärla. Högsta vinsten. 43 miljoner på Lotto. Fantastiskt! Kan detta hända mig? Vad vill Jesus med mig när han berättar om dessa skattletare.

Försök lyssna in i tro det budskap som ligger i dagens sång: Herren är min Herde: ingenting skall fattas mig /2 ggr/ Scen 2: Himmelriket är som en skatt ... en dyrbar pärla.

Jesus säger så:

Vad är skatten? Vad är pärlan? Min skatt är du, o Jesu god sjunger vi i en psalm (439:6). Han är pärlan framför alla pärlor. En allena dock den rena pärlan utan like är sjunger vi om Jesus i psalm 583:1.

Jesus är högsta vinsten (se Fil 3:7-9). Här är mer än 43 miljoner på lotto. Han är skatten, pärlan som jag kan få ta emot.

Men om Jesus är pärlan, skatten, varför har Gud dolt himmelrikets pärla och himmelrikets skatt så där? Varför inte lite mer publicitet? Lite mera PR! Lite mer glans och prakt. Lite fler klara bevis så att vi kristna slapp gå omkring som världens största dårar?

Låt oss tänka. Skatten är Jesus. Han kunde ha kommit i spetsen för 12 miljoner änglar. Han kunde ha kommit med härar och med ståt och prakt. Men i så fall hade vi vanliga bara fått stå där på avstånd och beundra honom. Vi hade fått slå oss ned framför TV och bara sett på dem som firar och festar och pratar i soffan och hoppas att glansen från dem når in bland oss.

Men nu kommer Jesus som ett litet fattigt barn, i en undangömd vrå i världen, som vår broder. Han finns där mitt i vårt livs åker. Just där vårt livs plog stöter på motstånd och där livet ger oss hårda törnar som skakar oss. Och han är där på affärgatan, där v lyckans pärlor men bara hittar rackans prylar. Gud i vårt elände, Gud i vår nöd. Mitt i den dumma, fördömda åkern.

Men mitt i mina tråkigheter hittar jag skatten, pärlan!

Både jordbruksarbetaren och affärsmannen var hederligt folk. De kunde hävdad allemansrätten, den som man har i blåbärsskogen. De kunde plockat med sig skatten, pärlan. Men de går och säljer allt för att kunna köpa dem.

Till eftertanke: Om Jesus är skatten, pärlan, det som ger mitt liv innehåll, mening, då vill jag satsa allt för att finna skatten, pärlan

Försök lyssna in i tro det budskap som ligger i dagens sång: Herren är min Herde: ingenting skall fattas mig Jesus själv är pärlan ingenting skall fattas mig Jesus själv är skatten: ingenting skall fattas mig

Scen 3: Jesus som skattletare

Vi kan se något mer i texten. Glöm för ett tag vad du hittills sett. Se inte jordbruksarbetaren och pärlsökaren som en bild av dig själv.

Se jordbruksarbetaren som en bild av Jesus. Och pärlsökaren som en bild av Jesus. Jesus är ute och letar efter skatten. Jesus är ute och letar efter pärlan. Jesus är ute och söker. Vem skall han finna idag? (Psalm 225:1). Han söker och letar och tittar. Och skatten är gömd i en åker. Och pärlan är glömd i en storstads affärskvarter.

Skatten som Jesus letar efter är DU!

Pärlan som Jesus letar efter är DU!

Skatten - gömd i smuts, oigenkännlig.

Pärlan - glömd, oupptäckt. Människor såg, men gick förbi. Men Jesus har just stannat till där du är. Han letar rätt på dig. Han ser sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern och köper pärlan.

Vad betalar han med? Icke med guld eller silver utan med sitt heliga och dyra blod och med sitt oskyldiga lidande och död. Han gör det för att du skall vara hans egen ... (se Luthers förklaring till andra trosartikeln).

Och när han hittat skatten - dig - så tar han bort smutsen. Han får det att stråla om skatten och stråla om pärlan. Och till dig - pärlan - säger han: Du är så dyrbar i mina ögon så högt aktad och så älskad av mig. (Jes 43:4)

Kan du se hur Jesus ser på dig? Du är skatten. I hans ögon är du dyrbar. Han satsar allt för att få tag i dig. Jesus är ute och söker stannar och böjer sig ner, säger mitt namn, och jag svarar: Herre, åt dig jag mig ger (Psalm 225:5). När han hittar dig så gläder han sig. Han säger med Sefanja: Han gläder sig över dig med lust, han tiger stilla i sin kärlek, han fröjdas över dig med jubel (Sefanja 3:17, Bibel 1917). När Jesus gläder sig så gör änglarna det med. På samma sätt gläder sig Guds änglar över en enda

syndare som omvänder sig (Lukas 15:10).

Försök lyssna in i tro det budskap som ligger i dagens sång: Herren är min Herde: ingenting skall fattas mig

Jesus är den Herden som nu letar efter mig

Scen 4: Du är åkern

Ni är Guds åker, skriver Paulus i 1 Kor 3:9.

Kan du se dig själv som en åker? Du gräver ned dig i en massa jobbigheter. Du sysslar med underjordisk verksamhet. Människor trampar gärna på dig. Livet känns skumt och mörkt och kallt och tråkigt. Du begriper dig inte på dig själv. Och du begriper dig inte på Gud.

Och om det är du som är skatten, pärlan så kan du se att det är många som vill ta tag i dig. Människor och makter och krafter vill fånga dig, äga dig, dominera dig. Har du funderat över varför du ibland känner dig så låst. Så ofri. Beror det på att det finns så många herrar i ditt liv, du slits mellan så många viljor.

I Galaterbrevet 5 liknar Paulus det kristna livet vid ett slagfält. Två makter, som Paulus kallar Anden och köttet ligger i strid med varandra.

I Galaterbrevet 6:8 enligt Bibel 1917 liknar Paulus det kristna liv vid åkerfält. Man kan antingen så i sitt köttets åker eller man kan så i Andens åker.

Köttets åker – det är vår gamla människa, Det är det som är släkt med den första människan, Adam, det är vårt stora, lilla stackars, duktiga, ömtåliga jag, som allt snurrar runt kring. I köttets åker går man dagligen och harvar och plöjer och tröttar ut sig. Man kelar med den gamla människan. Man skämmer bort henne och passar upp henne och står på tå för henne.

Men köttets åker skall man inte alls bry sig om. Räkna den som minerat område. En dödsdömd plats. En dödens dal. Den gamla människan är en farlig person. Låt henne inte gå lös. In i dödscellen med henne.

Trots att vi vet detta går vi där på köttets åker och sår ut. ”Far min han sådde, han sådde si så här …” Och ja gör på samma sätt.

Och utsädet kan vara detta: Ett snäsigt ord, en vass blick, en dålig tidning, en fantasi som fick stanna i min hjärna, en dålig umgängeston…

Ett litet frö ser så ofarligt ut. Men det ligger kraft i det. Ett litet ord, en snäsigt blick. Ofarligt? Ingalunda. Resultatet kommer så småningom. Förgängelse, undergång, förspilt liv. Den som sår i sitt köttets åker skall av köttet skörda undergång skriver Paulus i 6.8.

Försök lyssna in i tro det budskap som ligger i dagens sång: Herren är min Herde: ingenting skall fattas mig

Jesus är min Frälsare, som vill rädda också mig Scen 5 – min åker förvandlas till lustgård.

Men Paulus pekar sedan på alternativet. Det är att hjälpa oss att ta kontakt med Hjälparen, den helige Ande. Han är till för de hjälplösa. Det han lär oss är jordbruksarbete. Han tar oss till sin åker. Paulus berättar om vad som kan hända där: Den som sår Andens åker skall av Anden skörda evigt liv.

Andens åker är det område där Anden verkar. Andens åker är de gröna ängar där jag kan vila ut i Jesu kärlek (Psalt 23). Att så i Andens åker är att plantera sitt liv i Jesu kärlek. Det är att låta utsädet som är Guds ord, slå rot i mitt liv och låta det få utföra sitt där. Att så i Andens åker är att ha sitt sinne vänt till vad Anden tillhör (Rom 8:5). Det är att vandra i Anden (Gal 5:5, 25). Och resultatet Den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv. Anden arbetar in Jesu liv i oss genom att hjälpa oss att ta emot Jesu ord av ande och liv, bädda ner dem i hjärtats åker och vattna dem med bön. Då växer Andens frukt fram. Andens frukt är ett porträtt av Jesus. Vi formas efter hans Sons bild (Rom 8:29). Varje frukt är en bild av Jesus: kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. (Gal 5:22-23).

Kan du nu se hur din åker förvandlas till en lustgård med blommor och färger och dofter och underbara frukter. Ja, Herren tröstar Sion, han ser med medlidande på alla dess ruiner. Han gör dess öken lik Eden, dess ödemark lik Herrens lustgård. Fröjd och glädje skall höras därinne, tacksägelse och lovsångs ljud (Jes 51:3).

Du skall bli som en vattenrik trädgård, en oas där vattnet aldrig sinar (Jes 58:11).

Försök lyssna in i tro det budskap som ligger i dagens sång: Herren är min Herde: ingenting skall fattas mig

Herren sänder Anden som förvandlar allt till liv

Du Ordbrukare! Kan du känna igen dig i textens skattletare?

Om Jesus är pärlan, skatten, varför har Gud dolt himmelrikets pärla och himmelrikets skatt så där?

Kan du se dig själv som skatten som Jesus letare efter?

Det kristna livet kan ses som ett slagfält och det kan ses som ett åkerfält.

Förklara!

Hur kan ditt livs åker förvandlas till en lustgård?

Vad kommer att hända i ditt liv om du i tro kan ta emot de orden: Herren är min Herde, ingenting skall fattas mig.

I Bibelskolans skattkammare finns ett skafferier.

Där finns ett budskap om vad mer du kan hitta i åkern.

Artikeln heter: Frukta inte, du mask, Jakob!